

Vec C-472/03

Staatssecretaris van Financiën

proti

Arthur Andersen & Co. Accountants c.s.

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden)

„Šiesta smernica o DPH – článok 13 B písm. a) – Oslobodenie služieb súvisiacich s poisťovacími činnosťami poskytovaných poisťovacími maklérmi a agentmi – Životné poistenie – činnosti „back office““

Návrhy prednesené 12. januára 2005 – generálny advokát M. Poiares Maduro

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 3. marca 2005

Abstrakt rozsudku

Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Dane z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Oslobodenia upravené v šiestej smernici – Oslobodenie služieb súvisiacich s poisťovacími činnosťami poskytovaných poisťovacími maklérmi a agentmi – Pojem – činnosti „back office“ spočívajúce v poskytovaní pomoci poisťovaciemu podniku pri výkone jeho činností – Vylúčenie

[Smernica Rady 77/388, článok 13 B písm. a)]

Článok 13 B písm. a) šiestej smernice 77/388 o oslobodení od dane z pridanej hodnoty poisťovacích a zaistovacích činností vrátane niektorých služieb súvisiacich s týmito činnosťami, sa má vykladať v tom zmysle, že činnosti „back office“ spočívajúce v poskytovaní odplatných služieb poisťovaciemu podniku nepredstavujú poskytovanie služieb súvisiacich s poisťovacími činnosťami poisťovacími maklérmi alebo poisťovacími agentmi v zmysle tohto ustanovenia.

Toto z dôvodu, že na jednej strane majú tieto služby isté zvláštnosti, ako napríklad určovanie a výplatu provízií poisťovacích agentov, udržiavanie kontaktov s agentmi, správu aspektov týkajúcich sa zaistenia, ako aj poskytovanie informácií poisťovacím agentom a daňovým úradom, a na druhej strane chýbajú základné aspekty činnosti poisťovacieho agenta, ako napríklad hľadanie klientov a ich spojenie s poisťovateľom, predmetné činnosti musia byť skúmané ako druh spolupráce spočívajúcej v poskytovaní pomoci poisťovaciemu podniku pri výkone jeho obvyklých činností bez udržiavania zmluvných vzťahov s poistenými, a predstavujú rozdelenie činností poisťovacieho podniku, ale nie poskytovanie služieb poisťovacím agentom.

(pozri body 35 – 36, 38 – 39 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 3. marca 2005 (*)

„Šiesta smernica o DPH – článok 13 B písm. a) – Oslobodenie služieb súvisiacich s poisťovacími činnosťami poskytovaných poisťovacími maklérmi a agentmi – Životné poistenie – činnosti „back office““

Vo veci C-472/03,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) zo 7. novembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 12. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním:

Staatssecretaris van Financiën

proti

Arthur Andersen & Co. Accountants c.s.,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts (spravodajca), N. Colneric, K. Schiemann a E. Juhász,

generálny advokát: M. Poiares Maduro,

tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. novembra 2004,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Arthur Andersen & Co. Accountants c.s., v zastúpení: R. Vos a P. J. B. G. Schrijver, advocaten,
- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a N. A. J. Bel, splnomocnení zástupcovia,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: R. Lyal a A. Weimar, ako aj L. Ström-van Lier, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 12. januára 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 13 B písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorý vznikol v dôsledku toho, že Staatssecretaris van Financiën (holandský štátny tajomník financií) odmietol oslobodiť od dane z pridanej hodnoty

(?alej len „DPH“) ?innosti nazývané „back office“ vykonávané spoločnosťou Arthur Andersen & Co. Accountants c.s. (?alej len „odporky?a“) v oblasti životného poistenia.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Podľa ?lánku 4 ods. 1 šiestej smernice sa za platite?a dane považuje osoba, ktorá nezávisle na ?ubovo?nom mieste vykonáva hospodársku ?innos? bližšie ur?enú v odseku 2 toho istého ?lánku, odhládnuv od ú?elu a výsledkov tejto ?innosti.

4 Odsek 4 tohto ?lánku stanovuje, že použitie výrazu „nezávisle“ v odseku 1 vylučuje z da?ovej povinnosti zamestnané a iné osoby, ak sú vo?i zamestnávate?ovi viazané pracovnou zmluvou alebo iným právnym vzťahom vytvárajúcim vzťah zamestnávate?a a zamestnanca z pohľadu pracovných podmienok, odme?ovania a záväzkov zamestnávate?a.

5 ?lánok 13 B šiestej smernice znie:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločenstva, platí, že ?lenské štáty oslobodia od dane nasledujúce položky za podmienok, ktoré stanovujú na ú?ely zabezpečenia správnej a jednozna?nej aplikácie oslobodení od dane a na ú?ely ochrany pred možnými da?ovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

a) poisťné plnenia a plnenia pois?ovania pois?ujúcich [pois?ovacie a zais?ovacie ?innosti – *neoficiálny preklad*] vrátane s nimi súvisiacich služieb poskytovaných pois?ovacími maklérmi a pois?ovacími agentmi,

...“

6 ?lánok 2 smernice Rady 77/92/EHS z 13. decembra 1976 o opatreniach, ktorými sa má u?ah?i? ú?inné uplat?ovanie slobody usadi? sa a slobody poskytova? služby, pokia? ide o ?innos? pois?ovacích agentov a sprostredkovate?ov (ex skupina ISIC 630), najmä o do?asných opatreniach týkajúcich sa týchto ?inností (Ú. v. ES L 26, 1977, s. 14; Mim. vyd. 06/001, s. 46) v znení ú?innom v ?ase skutkového stavu, stanovoval:

„1. Táto smernica platí pre nasledovné ?innosti, ktoré patria do ISIC skupiny 630 v prílohe III k všeobecnému programu odstránenia prekážok v práve na podnikanie [slobody usadi? sa – *neoficiálny preklad*]:

a) zárobkové ?innosti osôb, ktoré konajúc úplne slobodne, pokia? ide o výber spoločnosti, v súvislosti s poistením alebo zaistením rizík sprostredkujú kontakt medzi osobami, ktoré majú záujem o poistenie alebo zaistenie, a pois?ov?ami alebo zais?ov?ami, vykonávajú prípravnú prácu na uzatváranie poisťných alebo zais?ovacích zmlúv a tam, kde je to primerané, pomáhajú pri vybavovaní a plnení takýchto zmlúv predovšetkým v prípade poisťnej udalosti;

b) zárobkové ?innosti osôb, ktoré na základe jednej alebo viacerých zmlúv alebo plných mocí sú poverené tým, aby v mene a na ú?et alebo iba na ú?et jednej alebo viacerých pois?ovacích spoločností ponúkali, navrhovali a pripravovali alebo uzatvárali poisťné zmluvy, alebo aby pomáhali pri vybavovaní a plnení takýchto zmlúv, predovšetkým v prípade poisťnej udalosti;

...

2. Táto smernica sa vzťahuje na činnosti, ktoré sú v členských štátoch obvykle opísané nasledovne:

...

b) činnosti uvedené v ods. 1 písm. b):

...

– v Holandsku:

– Gevolmachtigd agent,

– Verzekeringsagent

...“

Vnútroštátna právna úprava

7 Článok 11 Wet op de omzetbelasting 1968 (zákon z roku 1968 o dani z obratu) stanovuje:

„1. Od dane sú oslobodené za podmienok, ktoré upraví všeobecne záväzné správne opatrenie:

...

k) poistenie a služby poskytované poisťovacími agentmi.“

Skutkové okolnosti a prejudiciálna otázka

8 V prípade rozhodnom vo veci samej patrila ku odporkyni usadenej v Rotterdame (Holandsko) spoločnosť založená podľa holandského súkromného práva s obchodným menom Andersen Consulting Management Consultants (ďalej len „ACMC“).

9 Royal Nederland Verzekeringsgroep NV, Universal Leven NV (ďalej len „UL“), spoločnosť podnikajúca na trhu so životným poistením prostredníctvom poisťovacích agentov, a ACMC uzavreli 26. mája 1997 zmluvu o spolupráci, ktorá stanovovala, že ACMC vykoná na účet UL rozličné činnosti označené v tejto zmluve ako činnosti „back office“. ACMC zverila vykonanie týchto činností svojmu oddeleniu Accenture Insurance Services (ďalej len „AIS“) nachádzajúcemu sa v tej istej budove ako UL.

10 Uvedené činnosti „back office“ sú v uznesení vnútroštátneho súdu opísané takto: prijímanie žiadostí o poistenie, spracovávanie zmluvných a tarifných zmien, vydávanie, správa a zrušovanie poisťiek, vybavovanie poisťných udalostí, určovanie a výplata provízií poisťovacím agentom, organizácia a správa informačných technológií, poskytovanie informácií UL a poisťovacím agentom, vypracovanie správ určených poisťníkom a tretím osobám, ako napríklad Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (daňové oddelenie kontroly a dozoru). Ak z údajov uvedených žiadateľom o uzavretie poisťnej zmluvy vyplýva potreba lekárskej prehliadky, rozhodnutie o schválení poisťného rizika prináleží UL, zatiaľ čo v prípade, že sa potreba lekárskej prehliadky nepreukáže, rozhodnutie o poisťnom riziku schvaľuje ACMC a toto rozhodnutie je pre UL záväzné. AIS zabezpečuje takmer všetky kontakty s poisťovacími agentmi.

11 UL má k dispozícii počet zamestnancov zodpovedajúci 2,9 jednotkám zamestnancov na plný úväzok (talej len „JPÚ“), zatiaľ čo AIS vyhradila na činnosti „back office“ 17 JPÚ. Zamestnanci AIS absolvovali špeciálne školenie o životnom poistení.

12 Zmluva o spolupráci predpokladá vytvorenie dvoch výborov – „Review Committee“ a „Operating Committee“ – zložených z predstaviteľov UL a ACMC a poverených vyhodnocovaním spolupráce medzi UL a AIS, zabezpečením dodržiavania podmienok spolupráce, plánovaním činností „back office“, rokovaním o vývoji poistenia a jeho dopade na tieto činnosti, ako aj riešením prípadných sporov vyplývajúcich z tejto zmluvy. Táto zmluva predpokladá vymenovanie „Service manager“ a „Operational manager“ poverených zabezpečením každodennej spolupráce medzi UL a AIS na zabezpečenie efektivity činností „back office“. Obsahuje aj doložku o výhradnosti, ktorá zakazuje ACMC vykonávať pre tretie osoby činnosti „back office“ porovnateľné s činnosťami vykonávanými v prospech UL. Za tieto činnosti „back office“ upravuje zmluva odmenu vypočítanú v závislosti od počtu poistných zmlúv a prijatého poistného, ako aj minimálnu odmenu.

13 Vo svojom priznaní za september 1998 odporkyňa uviedla, že zaplatila daň z obratu vo výške 10 000 NLG. Táto suma predstavuje rozdiel medzi na jednej strane daňou z obratu, vypočítanou z odmien faktúrovaných UL za vykonané činnosti „back office“ za toto obdobie, a na druhej strane daňou z obratu odpočítanou na túto položku.

14 Keďže sa odporkyňa domnievala, že činnosti „back office“ vykonané pre UL sú oslobodené od dane z obratu, požiadala príslušného daňového kontrolóra o vrátenie sumy 10 000 NLG, čo tento kontrolór zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podala opravný prostriedok na Gerechtshof te 's-Gravenhage (Holandsko), ktorý mu vyhovel rozsudkom z 23. októbra 2001. Tento súd dospel k záveru, že svojou spolupracou chceli UL a ACMC spojiť svoje odborné znalosti na rovnaký účel, a to spoločné prevádzkovanie poisťovacieho podniku. Podľa tohto súdu tak činnosti vykonávané ACMC pre UL nemožno považovať za poskytovanie hospodárskych služieb podliehajúcich dani z obratu.

15 Holandský štátny tajomník financií podal mimoriadny opravný prostriedok proti rozsudku Gerechtshof te 's-Gravenhage na Hoge Raad der Nederlanden. Odporkyňa podala vzájomný mimoriadny opravný prostriedok.

16 Hoge Raad der Nederlanden sa domnieva, že predmetné činnosti nemôžu byť oslobodené od DPH ako keby išlo o poisťovacie činnosti. V tejto súvislosti zdôrazňuje na jednej strane, že zo spisového materiálu a zo zistení Gerechtshof te 's-Gravenhage vyplýva, že UL sama znáša riziká vyplývajúce z výkonu poisťovacích činností, a na druhej strane, že poistné zmluvy sa uzatvárajú v mene UL, a nie ACMC.

17 Naopak, pýta sa na pojem „služ[by] poskytovan[é] poisťovacími agentmi“ v zmysle článku 13 B písm. a) šiestej smernice. Zdôrazňuje, že niektoré charakteristické znaky tohto pojmu, ako napríklad nevyhnutnosť priameho vzťahu medzi platiteľom dane a poistenými, v prejednávanej veci skutočne chýbajú. Dodáva však, že predmetné činnosti sú službami súvisiacimi s poisťovacími činnosťami, pri ktorých ACMC do značnej miery vystupuje ako sprostredkovateľ. Podľa tohto súdu ACMC vystupuje ako sprostredkovateľ v prvom rade medzi poisťovacími agentmi a UL, keďže spracováva žiadosti o uzatvorenie poistných zmlúv, ktoré dostáva od poisťovacích agentov, a často ich dopracováva do konečnej podoby v mene UL, a tiež medzi UL a poistníkmi, keďže koná v mene UL vo vzťahu k týmto poistníkom v priebehu účinnosti poistnej zmluvy a v prípade jej výpovede.

18 Za týchto okolností Hoge Raad der Nederlanden rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Ak platiteľ dane uzatvorí s poisťovacou spoločnosťou (poskytujúcou životné poistenie) zmluvu, akou je zmluva medzi ACMC a UL, ktorá okrem iného stanovuje, že tento platiteľ dane bude vykonávať vecnú činnosť v skutočnosti súvisiacich s poisťovacími činnosťami – vrátane, vo všeobecnosti, prijímania rozhodnutí záväzných pre poisťováciu spoločnosť pokiaľ ide o uzatváranie poistných zmlúv a udržiavanie kontaktov s agentmi a prípadne aj s poistenými – za určitú odmenu a prostredníctvom zamestnancov, ktorí majú príslušné odborné vzdelanie a skúsenosti v oblasti poistenia, a zatiaľ čo sú poistné zmluvy uzatvárané v mene poisťovacej spoločnosti a výlučne táto spoločnosť znáša riziko, majú byť činnosti vykonávané týmto platiteľom dane pri plnení zmluvy považované za „súvisiac[e] služ[by] poskytovan[é] poisťovacími maklérmi a poisťovacími agentmi“ uvedené v článku 13 B písm. a) šiestej smernice“

19 Listom z 5. januára 2001 sa vnútroštátny súd opýtal účastníkov konania, či podľa nich vyhlásenie rozsudku Súdneho dvora z 20. novembra 2003, Taksatorringen (C-8/01, Zb. s. I-13711) odôvodňuje späťvzatie návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Listom z 11. februára 2004, potom ako sa vnútroštátny súd oboznámil so stanoviskami účastníkov konania, informoval Súdny dvor, že trvá na svojom návrhu.

O prejudiciálnej otázke

20 Na úvod je potrebné odmietnuť tvrdenie obsiahnuté v písomných pripomienkach odporkyne, podľa ktorej vzťah ACMC a UL charakterizuje podriadenosť, ktorá podľa článku 4 ods. 4 šiestej smernice vylučuje predmetné činnosti z pôsobnosti DPH.

21 Použitie slov ako „zamestnanec“ a „zamestnávateľ“ v tomto ustanovení totiž potvrdzuje, že výnimka z daňovej povinnosti, ktorá je v tomto ustanovení upravená, predpokladá existenciu pracovnoprávneho vzťahu, ktorý zjavne neexistuje medzi ACMC a UL.

22 Okrem toho, ako je uvedené v rozhodnutí vnútroštátneho súdu bez toho, aby to odporkyňa spochybnila, ACMC nie je v žiadnom zmluvnom vzťahu s poisťníkmi, keďže poistné zmluvy sa uzatvárajú v mene UL. Vnútroštátny súd teda správne usudzuje, že činnosti ACMC nie sú poisťovacími činnosťami v zmysle článku 13 B písm. a) šiestej smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. marca 2001, Skandia, C-240/99, Zb. s. I-1951, body 41 a 43).

23 V dôsledku toho je Súdny dvor v prejednávanej veci požiadaný o to, aby vyložil výlučne pojem „súvisiac[e] služ[by] poskytovan[é] poisťovacími maklérmi a poisťovacími agentmi“ v zmysle článku 13 B písm. a) šiestej smernice a aby upresnil, či sa tento pojem, ktorý nie je v uvedenej smernici definovaný, týka činností, akými sú tie, ktoré sú predmetom sporu vo veci samej.

24 Je potrebné pripomenúť, že slová použité na označenie oslobodení podľa článku 13 šiestej smernice musia byť vykladané doslovne, keďže tieto oslobodenia predstavujú výnimky zo všeobecnej zásady, podľa ktorej sa DPH vyberá z každého poskytnutia služieb platiteľom dane za odplatu (už citované rozsudky Skandia, bod 32, a Taksatorringen, bod 36).

25 Ustálenou judikatúrou je aj to, že uvedené oslobodenia predstavujú autonómne pojmy práva Spoločenstva, ktorých účelom je vyhnúť sa rozdielnemu uplatňovaniu režimu DPH v jednotlivých členských štátoch a ktoré musia byť zasadené do všeobecného kontextu jednotnej úpravy DPH (rozsudok Skandia, už citovaný, bod 23).

26 V tejto veci odporky?a prízvukuje skuto?nos?, že zamestnanci AIS, ktorým ACMC zverila predmetné ?innosti, majú skúsenosti v oblasti životného poistenia a že uvedené ?innosti súvisia s pois?ovacími ?innos?ami.

27 Ako to však odporky?a sama pripustila na pojednávaní, tieto dve skuto?nosti neposta?ujú na to, aby bola ACMC považovaná za pois?ovacieho agenta. Je totiž potrebné preskúma? aj to, ?i predmetné ?innosti zodpovedajú ?innostiam pois?ovacieho agenta.

28 Odporky?a tvrdí, že áno. Dodáva, že ACMC udržiava vz?ahy tak s pois?ovate?om, teda UL, ako aj s poistníkmi a poistenými.

29 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazni?, že pod?a údajov uvedených v rozhodnutí vnútroštátneho súdu je ACMC pri vykonávaní svojich ?inností viazaná doložkou o výhradnosti v prospech UL (pozri bod 12 tohto rozsudku). Nemôže si teda slobodne zvoli? pois?ovate?a, ?o predstavuje základný znak zárobkovej ?innosti opísanej v ?lánku 2 ods. 1 písm. a) smernice 77/92, ktorá zodpovedá práci pois?ovacieho makléra.

30 Odporky?a tvrdí, že ?innosti ACMC sa zhodujú s ?innos?ami „gevolmachtigd agent“ (splnomocnený agent) uvedeného v ?lánku 2 ods. 2 písm. b) smernice 77/92, tieto ?innosti sú opísané v tom istom ?lánku ods. 1 písm. b). Na pojednávaní odporky?a trvala na skuto?nosti, že ACMC má tak pri podpise poistnej zmluvy, ako aj v priebehu jej plnenia právomoc zaväzova? UL vo vz?ahu k poistníkom a poisteným.

31 K tomuto bodu je potrebné pripomenú?, že už bolo rozhodnuté, že v kontexte šiestej smernice zárobková ?innos? opísaná v ?lánku 2 ods. 1 písm. b) smernice 77/92 „zah??a právomoc zaviaza? pois?ovate?a vo?i poistenému, ktorému vznikla škoda“ (rozsudok Taksatorringen, už citovaný, bod 45).

32 Ako však zdôraznil generálny advokát v bode 31 svojich návrhov, z tejto judikatúry nemožno logicky vyvodi?, že existencia právomoci zaväzova? pois?ovate?a je ur?ujúcim kritériom pre priznanie postavenia pois?ovacieho agenta v zmysle ?lánku 13 B písm. a) šiestej smernice. Priznanie tohto postavenia predpokladá totiž preskúmanie obsahu predmetných ?inností.

33 V tejto súvislosti nezávisle od otázky, ?i je pri svojej ?innosti ACMC vo vz?ahu zárove? k pois?ovate?ovi a k poistníkom tak, ako to vyžaduje judikatúra pre priznanie postavenia pois?ovacieho agenta (rozsudok Taksatorringen, už citovaný, bod 44), z údajov uvedených v rozhodnutí vnútroštátneho súdu, doplnených upresneniami odporkyne v jej písomných pripomienkach vyplýva, že ?innosti ACMC spo?ívali v spracovaní žiadostí o poistenie, vyhodnotení poistného rizika, posúdení nevyhnutnosti lekárskej prehliadky, schválení rizika, ak sa takáto prehliadka nejaví ako nevyhnutná, vydávaní, správe a zrušovaní poistiek, spracovávaní zmluvných a tarifných zmien, výbere poistného, vybavovaní poistných udalostí, ur?ovaní a výplatách provízií pois?ovacím agentom a zabezpe?ení udržiavania kontaktov s agentmi, správe aspektov týkajúcich sa zaistenia a poskytovaní informácií poistníkom, ako aj pois?ovacím agentom a iným dotknutým subjektom, akými sú napríklad da?ové úrady.

34 So zrete?om na tieto údaje je nevyhnutné skonštatova?, že aj ke? služby poskytnuté ACMC v prospech UL prispievajú k podstate ?innosti pois?ovacej spoločnosti, tieto služby nepredstavujú ani pois?ovacie ?innosti v zmysle ?lánku 13 B písm. a) šiestej smernice (pozri bod 22 tohto rozsudku) a ani osobitné služby pois?ovacieho agenta.

35 Tieto služby majú totiž isté zvláštnosti, ako napríklad ur?ovanie a výplatu provízií pois?ovacích agentov, udržiavanie kontaktov s agentmi, správu aspektov týkajúcich sa zaistenia,

ako aj poskytovanie informácií poisťovacím agentom a daňovým úradom, ktoré jednoznačne nepatria k činnostiam vykonávaným poisťovacím agentom.

36 Navyše, ako to zdôraznila Komisia Európskych spoločností vo svojich písomných pripomienkach a ako to zdôraznil generálny advokát v bode 32 svojich návrhov, základné aspekty činnosti poisťovacieho agenta, ako napríklad hľadanie klientov a ich spojenie s poisťovateľom, v prejednávanej veci zjavne chýbajú. Z uznesenia vnútroštátneho súdu totiž vyplýva, bez toho, aby to odporýkala a spochybnila, že účasť ACMC sa začína až spracovávaním žiadostí o poistenie poslaných poisťovacími agentmi, prostredníctvom ktorých UL podniká na holandskom trhu so životným poistením.

37 Tak ako to tvrdila Komisia vo svojich písomných pripomienkach a na pojednávaní, zmluva o spolupráci uzatvorená medzi ACMC a UL musí byť skúmaná ako zmluva o subdodávke, podľa ktorej ACMC dáva UL k dispozícii svoje personálne a správne kapacity, ktoré UL chýbajú, a poskytuje jej niečo ako pomocných služieb k úlohám súvisiacim s jej činnosťou ako poisťovateľa. V tejto súvislosti je podstatné zdôrazniť, po preítaní upresnení poskytnutých vnútroštátnym súdom, že zamestnanci UL zodpovedajú iba 2,9 JPÚ, zatiaľ čo AIS použila 17 JPÚ na činnosti „back office“, a že zamestnanci AIS a UL sú umiestnení v tej istej budove.

38 Služby poskytované ACMC v prospech UL teda musia byť skúmané ako druh spolupráce spočívajúcej v poskytovaní odplatnej pomoci UL pri výkone jej obvyklých činností bez udržiavania zmluvných vzťahov s poistenými. Takéto činnosti predstavujú rozdelenie činností UL, ale nie poskytovanie služieb poisťovacím agentom (pozri analogicky rozsudok z 13. decembra 2001, CSC Financial Services, C-235/00, Zb. s. I-10237, bod 40).

39 So zreteľom na vyššie uvedené je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že článok 13 B písm. a) šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že činnosti „back office“ spočívajúce v poskytovaní odplatných služieb poisťovaciemu podniku nepredstavujú poskytovanie služieb súvisiacich s poisťovacími činnosťami poisťovacími maklérmi alebo poisťovacími agentmi v zmysle tohto ustanovenia.

O trovách

40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 13 B písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, sa má vykladať v tom zmysle, že činnosti „back office“ spočívajúce v poskytovaní odplatných služieb poisťovaciemu podniku nepredstavujú poskytovanie služieb súvisiacich s poisťovacími činnosťami poisťovacími maklérmi alebo poisťovacími agentmi v zmysle tohto ustanovenia.

Podpisy

* Jazyk konania: holandčina.